

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Právo lidu**

Vydavatel: **Československá strana sociálně-demokratická**

Vydáváno v letech: **1892 - 1948**

Číslo ročníku: **VIII**

Číslo výtisků: **VIII, 193**

Datum vydání čísla: **15.7.1899**

Identifikátor ISSN: **0862-5913**

Stránky: **(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8)**

Vychází denně v 6 hodin ráno, v pondělí o 12. hod. polední.
 Redakce nachází se na Palackého nám. č. 358-VI.
 Rukopisy se nevracejí.
 Administrace na Palackého náměstí č. 358-VI. přijímá předplatné a inseráty.
 Telefon č. 2122.
 Pošt. spoř. č. 841.877.

PRÁVO LIDU

Číslo prodává se v Praze i na venkově za 4 kr.
 Předplácí se v Praze s donátkou do domu: na měsíc . . . zl. 1.20 na čtvrt roku . . . 3.50
 Poštou v Rakousku: na měsíc . . . zl. 1.20 na čtvrt roku . . . 3.50
 Do Německa: na měsíc . . . M. 2.54
 Inserční doklady musí být objednány.

Ústřední orgán československé strany sociálně-demokratické.

Motto: „Vlastní síla“.

Politický klub dělnický v Cechách

koná

v neděli dne 16. července t. r.

o 10. hodině dopolední

tábor lidu

na ostrově Velké Benátky.

Program: Rakousko-uherské vyrovnání.

Soudruzi a soudružky, agitujte o hojnou návštěvu této důležité schůze, aby se stala vážným projevem lidu dělného proti nespravedlivému vyrovnání, jímž mají být k starým břemenům na nás uvalena ještě nová.
 Výbor spolku.

Výhledy do budoucnosti.

Teorie Darwinova je vědeckým výrazem pro zákon celou přírodu pronikající, že silnější ovládá slabší a dle okolností odstraní stranou. Jako všichni ostatní živočichové, ba jako všechny síly přírody vůbec, jest i člověk a jsou i národy podrobny zákonu tomuto. Všechny pokroky kultury, všechna osvícenost v duchu svobody, práva a důstojnosti lidské nemohly až dosud zabrániti, aby „právo silnějšího“ si nerazilo doposud vždycky silou živelní průchod a nenabylo platnosti ve světě. Lidstvo vstoupilo zase do období, jež bude zaznamenáno v dějinách jako důkaz pro neoslabený účinek onoho zákona. Stojí před faktem nového rozdělení země dle měřítka „práva silnějšího“; rozdělení toto poskytuje nanejvýše zajímavé a poučné pohledy do psychologie národů. Zatím co se v hlavním městě hollandském odbývá komedie světového kongresu míru, odehrává se za vždy většího ohrožování míru to, co možno zvatí logikou udalostí světových.

BESEDA.

Socialistická kniha pro mládež.

Upozorňujeme dnes na zajímavý pokus a obohacení mladé naší české literatury socialistické o novou, nemálo důležitou stránku: jde totiž o knihu pro naši mládež, pro děti socialistických proletářů. Tiskové družstvo naší strany hodlá ji vydati k vánočním a vyzývá literárně činné soudruhy a ty spisovatele pro mládež, kteří s hnutím naším sympatizují a do hlediska proletářského se dovedou vpraviti, aby svými příspěvky se účastnili při sestavování této knihy. Kniha má nésti ráz obrázkové čítanky a má být vydána k vánočním, kdy může nejlépe vyplnit svůj úkol jakožto vhodný a lacný dárek.

O účelu a potřebě její bylo by zbytečno se šít. Jest přirozeno, že chceme, aby děti naše hned od mládí měly v krvi ty ideje, pro něž my pracujeme. Bolesně musí se dočkat socialistického dělníka, vidí-li jak děti

V první řadě jsou to ruské „výboje“ v střední Asii až do Číny, jež přináší s sebou veliká nebezpečí pro evropskou civilizaci, nanejvý v ohledu hospodářském. Hlavně obchodně politickém. Neboť „otevření čínské říše“, jak se nazývá nanejvýše podivná konkurenční operace, v níž působí pět evropských velmocí a americká Unie, toto „otevření“, jež vedlo již k krvavým bojům s domorodým obyvatelstvem a bezpochyby ještě dále povede, jest ve skutečnosti počátkem rozdělení „říše středu“, předehra úplného ztroskotání této říše. Napřed budou Číňani podrobni hospodářské závislosti od mocí „otevřitelců“. Je nepochybné, že za nedlouho potom bude následovati politická závislost. Všechno to „pachtování“ obvodů, odstupování, koncese atd., jež si musila málo-mocná čínská říše nechati líbiti za prudkého ale marného zdráhání, zajišťují zmíněným mocím cestu k dalšímu a rozhodujícímu vlivu.

Výhledy, jež se nám na východě otevírají mohou započítati u poměrně malého Japonska, jež mělo ledna 1895 na 45 mil. obyvatelů, a jenž se podařilo, sotva že vstoupil do řady moderních států kulturních, porazit za krátkou dobu obrovskou říši čínskou se svými 357 miliony obyvatelů. Jakých úspěchů mohou se tu nadíti evropské velmoci a americká Unie! První železnici, která povede do vnitřka Číny, její otevřením svobodnému obchodu a dopravě, bude dán podnět k nedozírným hospodářským a politickým převratům, nejenom tam, nýbrž i v celém starém kulturním světě. Pak se bude jednati o „vyrovnání zájmů“ mocností sčástněných při „otevření“. Tato vyrovnávací politika může vésti a povede asi k nejhorším válečným zápletkám.

Možná, že převraty ty jsou ještě poněkud vzdáleny. Ale blíže, dlelem mnohem blíže, leží nyní již jiná nebezpečí, jež nelze pod-

jeho plynášeji si z dnešní školy názory a představy, které od jeho snah a nazírání odděleny jsou celými propastmi. Otec socialista a dítě pod vlivem katechety a hyperloyálních, kapitalistickou morálkou prosáklých školních čítanek — jaké vnitřní odcizování musí pak panovat v rodině, jak podivným způsobem musí hledět dorůstající dítě na svého otce, jako na buřiče a nevěrce! Socialistická literatura pro naši mládež je proto nejen jednou z nejnaléhavějších potřeb naší propagandy, ale je i požadavkem, jež musí schváliti každá rozumná pedagogika: rodiče mají právo vychovávat své děti v duchu své třídy a pracuje-li škola proti tomuto duchu, mají jménem svého otcovského zájmu právo, postarati se o odpomoc sami. Čítanka, jež naše tiskové družstvo chystá, má být prvním pokusem v tomto směru. Jinde, jmenovitě v Německu mají naši soudruzi dávno už o své děti postaráno.

Psáti pro mládež není snadnou věcí, ba jest to jedna z nejtěžších věcí. Snížiti se na stupeň dětského nazírání a vyjadřovati se

ceňovati. Jako „vzorná země ideálního rozvoje lidstva“ opěvovaná Severní Amerika zachvácená pudem dobyvacím a zabíracím. Porazila starou, úplně zkorumpovanou koloniální moc, Španělsko, mocí zbraní a uchvátila nejcnější majetek koloniální této země „Kubánskou otázku“ rozřešila v podstatě dobytím Kuby, zdali se jí podaří udržeti i Filipíny, je ovšem poněkud pochybné.

Tato dobyvací politika, kterou provádí Unie za porušování všech svých tradic a zásad, není otázkou výlučně americkou, nýbrž i evropskou. Kdyby se podařilo Tagalům, kteří španělské jho se sebe skoro již střešili, než přišli američtí „osvoboditelé“, ubrániti se i těchto „osvoboditelů“, politicky se osamostatniti, pak to bude mít pro budoucí utváření věcí v indickém souostroví neobyčejný význam. Malajské plémě nabylo by sebevědomí, jímž by byly dřívější ohroženy hollandské kolonie, Java atd. Procitne-li ale jednou malajsko-polynéský národní cit, pak se nespokojí postupovati jen proti panství cizinských Hollandanů. Mohl by se s ním lehce jako hnací síla spojití islam a nabýt ještě jednou významu, jež počíval za dřívějších století a obdobně ještě za dob našich (Sudansko). Pro Angličany v Indii zůstal islam vždycky významným nebezpečím, a kdyby vztýčil prapor svůj kolněž by se mohlo potlačované obyvatelstvo seskupiti, pak by bylo panství anglické v přední a zadní Indii vážně ohroženo. Ba i Australie bude musiti vážně počítat s nebezpečím útoku žlutého plémě.

Tak se oživí zase vztahy mezi národy, jež měly světovější význam v dobách dávno uplynulých a o nichž se mysli, že byly až do svých nehlubších kofenů dávno již zničeny.

K tomu přichází ještě za brání Jižní Ameriky. Postupující úpadek tak zvané „španělské Ameriky“, učiní dle nedávno vydané brožurky Zemetovy násilně vmsení

tak prostě, průhledně a poutavě, aby to dítě nejen chávalo, ale aby je to i zajímalo, to je i pro značně vyspělé spisovatele tvrdým offškem, tím spíše pro diletanty. V tomto případě je úkol ten značně ještě stížen tím, že jde o to, podati dětem názory a představy, které se jim ve škole nepodávají — jedním slovem rozvinouti před nimi hlavní rysy socialisticko-proletářského nazírání na svět a společnost.

Pofadatelstvo knihy považuje proto za nutno dáti těm, kdož se chtějí pokusit o spoluúčast na ni, některé pokyny. — Jedná se totiž o to, aby v čítance této byly ve formě článků, mravoučných povídek, básniček, báje, pohádek, hádanek atd. pro děti ve věku 10—14 let vyvinuty:

1. mravní názory třídy proletářské oproti morálce kapitalistické; na př. jiné názory o práci, chudobě, bídě, almužně, dobročinnosti, poměru k boháčům a zaměstnavatelům, než na jakých jsou zbudovány školní čítanky a povídky školních knihoven;

2. emancipační ideje sociali-

Soudruzi! Navštěvujte jedině místnosti, kde vyloženo „Právo Lidu“.

Severní Ameriky a evropských velmocí nevyhnutelným. Pro republikány španělské Ameriky nastalo poražením Španělů Severoameričany na Kubě a Filipínách nové období. Spisovatel tvrdí, že požadavky moderního pokroku ukládají velikým průmyslovým státům povinnost, pečovat o získání surovin, jež průmysl jejich potřebuje a zároveň musí zvyšovatí odbyt svých průmyslových výrobků. Odtud tedy snaha evropských velmocí, získati nevzdělaná území, jak to rozdělování Afriky ukazuje. Totéž se děje nyní v Číně a v celé Asii, a brzo se bude tato dobývací choutka mocných států zabývat s republikami španělské Ameriky, věčnými revolucemi zmítanými. O Jižní Ameriku se snad rozdělí Severní Amerika s Anglií a ostatní velmocí vyjdou následkem své nevsrostosti na prázdno. Americký tisk se záležitostí touto horlivě zabývá a mluví vážně o tom, že za nedlouho bude Unie nucena, aby „jménem humanity a civilisace“ zakročila ve střední Americe, „aby tamnější anarchii učinila konec“. Přední cíl této politiky je prozatím namířen na to, aby Unie vedla „dozor“ na průplavy ve Střední Americe. Pak přijde to další.

Nelze dnes ještě dohlédnouti účinků, jež mocné převraty tyto budou mít na Evropu. Účinky tyto budou mít nejenom následky hospodářské, nýbrž přirozeně i politické a sociální. Celkovitě nabudou výrazu ve velikém zostření sociální otázky, podmínky sociálního převratu, v němž se Evropa již dávno nachází, dosáhnou své absolutní dokonalosti a uplatní svou neodolatelnou moc. Logika světových událostí dá i v ohledu tomto oněm za pravdu, kteří ve stávajícím pořádku věci spatřují jen přechod k přeměně společnosti ze základu a pro frázi o „nutnosti udržení stávajícího“ mají jen útrpný úsměv. Všemochnout skutečnosti, proti nimž nelze s výsledkem protestovati a odporovati, bude tak jako dříve svou tvůrčí sílu osvědčovat i ničení stávajícího.

Politika domácí.

Boj proti volební předloze Luegrové vede se ve Vídni s neochabujícím sílou dále. Co den konají se ohromné schůze spolkové tam, kde policie veřejné schůze lidu zakazuje. Ve středu konaly se dvě veliké schůze sociálních demokratů. Policie se všelijak vynasnažovala, ale lid klidně šel po ulici domů. Ani při rozhánění nikdo nehlesl, tak že policie nemohla ani nikoho zatknout. Měla nešťastný večer. — Ve čtvrtek konal Sociálně-politický spolek velikou protestní schůzi, již se účastnilo více než 3000 lidí. Na schůzi přijata řízná rezoluce proti pychu

stické o rovnosti a stejných právech všech; o nutnosti a možnosti změnití dnešní řády;

3. základní pojmy o právech občana v ústavním státě a o politických právech lidu vůbec v protivě k byzantismu školní výchovy; vedle toho představy o mezinárodnosti, pravém vlastenectví, o odpor k válkám a vojančení, jiné nazírání na dějiny než dynasticko-militaristické;

4. o přírodovědu, skutečnost a rozum se opírající představy o světě a přírodě; nahrazení mythologických pojmů o určení a povinnostech člověka myšlenkami solidarity a humanity, místo vyhlídky na posmrtní odplatu ideály budoucí společnosti;

5. obrazy ze skutečného života proletářského dítěte v rodině, škole přírodě atd.

Na těchto základech představujeme si sestrojení tuto knihu. Vše ovšem v rouše co nejzábavnějším, vše syté, barvitě, srdce i fantasií dítěte zaměstnávající, nejen pouhá šedivá abstraktní hesla. Části pouze zábavné bude ovšem vykázán též příměšený podíl. Příspěvky přijímá redakce „Záře“ do 31. srpna t. r.

Tedy k práci!

antisemitskému. Vyslovuje se v ní rozhořčení křesťansko-sociální strany pro její snahu panství klerikálů v zemi utužovati a vyzývají se všechny vrstvy obyvatelstva k společnému boji proti této politice násilí. Na schůzi promluvil vedle drů Voglera a Ofnera soudruzi Pernerstorfer a Adler. Pernerstorfer praví, že z nahodilých okolností, že se sociální demokraté dostavili dnes na schůzi měšťáků, nelze souditi, že nadešel den velikého „mišmašu“. Staré protivy mezi sociálními demokraty a liberály budou trvat dále, ale dnes neběží o stranicko-politické rozdíly, nýbrž o boj slušnosti proti neslušnosti. Že v boji tomto stojí sociální demokraté v první řadě, to odpovídá jen našim dějinám a tradicím. Tak zvaní svobodomyšlní politikové to zavinili, že se lidé mravní kvality Luegrovy, jenž zradil všechno co dříve hlásal, dostali nahoru. Dnes sklesl proradný tento člověk tak hluboce, že to již ani hlouběji nejde. A kdyby mělo dělnictvo zůstatí osamoceno, povede obtížný boj dále a srazí Luegra v prach. Kde se ve světě koná krok ku předu, tam nebudou sociální demokraté chyběti. Jsme gardou pokroku a vývoje a budeme ještě hrdě kráčetí přes mrtvolu reakce. Dr. Adler odpovídá dru Ofnerovi, jenž mnil, že spojenectví mezi dělníky a měšťáctvem nebude pouze okamžitě, nýbrž že uzavřeno na dlouhou dobu, praví: Snad má pan dr. Ofner pravdu, já to nevím. Sociální demokracie jde svou cestou, a pokud bude mít měšťáctvo na své straně, bude jí to vhod. Nezáleží tedy prostě na nás, nýbrž jen na vás, jestli zůstanete na cestě, kterou my za každých okolností půjdeme. Na měšťáctvu je, aby ukázalo, že má nejenom zmužilost, nýbrž i vytrvalost v těžkém boji vydržet. Pánové, kteří dnes mluvili, prohlásili, že liberální měšťáctvo nebude opakovat chyby, jež jednou učinilo. To nás bude těšit. Ale pánové mohou býti ujištěni: i kdyby se měli zvrátit, jsme tu my, a sociální demokracie nebude se ostýchat, tak jako je dnes odhodlána s vámi bojovati páže vedle paží, rovněž tak odhodlaně pak kopí obrátí a bude bojovati proti vám. Necht' činit druží co chtějí, necht' užijí násilí anebo ne, necht' nás zdržují anebo spekulují na naši dobromyslnost: Myslím, že smím prohlásiti, vůči tomuto regimu zůstaneme hodně nepohodlní a nepopustíme, děj se co děj, až zvítězíme! — Policie po schůzi aspoň dvě osoby zatkla, aby nevyšla zase úplně na prázdno. — Včera konal sociálně-politický spolek opět schůzi proti Luegrové volební opravě.

O schůzi sociálních politiků nechaly si telegrafovati včerejší „N. L.“ z Vídně; píše mezi jiným: „Mluvili Vogler, Ofner, Pernerstorfer a Adler: všichni velice prudce proti dru Luegrovi. Kdykoli jméno jeho vysloveno, opakovaly se hlasy: „fuji!“ a potupné výkřiky. Staroliberálové přisahal, že zůstanou ve spoleku se socialisty. Jménem těchto odpověděl dr. Adler dosti chladně. Pravil, že socialisté sice vítají podporu liberálů, že však musí jíti svou cestou. Nebude prý pokoj ve Vídni, dokud nebude volební oprava Luegrova pochována.“

„N. Pol.“ přináší taktéž zprávu o hořejší schůzi pod nadpisem „Alliance sociální demokracie a německého liberalismu ve Vídni.“ Mezi jiným pak píše: „Vůdcové sociální demokracie dr. Viktor Adler a Pernerstorfer s potěšením uvítali tu okolnost, že měšťáctvo („Bourgeoisie“) v tomto boji kráčí ruku v ruce s dělnictvem.“ „N. Pol.“ chce mermocí provéstí průkaz, že je nejšpinavějším listem českým a že se v něm nemísí od listů antisemitských ve Vídni. P. Bratršvský, nestydíte se?

Ku historii konfiskací. Úřední list uveřejňuje výnos ministra spravedlnosti dra Rubera v příčině ohlásek konfiskací periodických časopisů. Vyjímáme z nařízení toho následující ustanovení: 1. Budiž hned, jak vynesena náleží konfiskací, oznámen zá-

kaz šíření zabaveného časopisu v úředním listě zemském; 2. státní zástupcové nechť oznámí náleží o zákazu nikoli jako dosud ministerstvu vnitřní, nýbrž počínaje prvním srpnem t. r. přímo redakci „Wiener Ztg.“; 3. zákaz časopisů neperiodických budiž přímo sdělen rakousko-uherskému spolku knihkupců ve Vídni.

Ku konfiskační praxi v Praze. Včera jsme uveřejnili výnos c. k. zemského co tiskového soudu v Praze, že č. 185 „Práva Lidu“ ze dne 7. července 1899 bylo skonfiskováno pro přečin dle § 302. Příčinu toho jsme se měli tím dopustiti, že jsme otiskli leták proti Čechům, jež německí nacionálové rozdávali v Billně po domech. Leták nezávadně otiskl list našich německých soudruhů „Freiheit“ jako dokument surovosti ztřeštěných šovinistů německonacionálních. Ani to státního návladního nesmílo, že jsme se postavili tak jako „Freiheit“ proti podobné surovosti. Okolnost tato by prý měla snad jen význam toliko v případném stíhání subjektivním. Státní návladní a zemský soud pražský uznávají tedy, že čin náš sám nepostačuje k trestnímu stíhání, ale na konfiskaci že vystačuje. Zažili jsme již mnoho věcí, ale podobného něco je nám přece jen novinkou. A proto jsme výnos konfiskační uveřejnili na prvním místě dobrovolně, abychom jej zachovali jako historický dokument pro budoucnost. Dle této argumentace totiž může být skonfiskováno na př. list, jenž přinesl zpravu o vraždě, již odsuzuje a může se pak říci, že vražda je čin trestný a proto že o ní nesmí psáti ani ve smyslu odsuzujícím. „Odůvodnění“ poslední konfiskace ukazuje, že neběželo o nic jiného než o skonfiskování listu, což šťastně provedeno, třeba již poněkud pozdě. Jsme žádostivi, jak bude státní návladní konfiskaci hájit při odvolacím řízení.

Poslední naděje Němců. „N. Fr. Presse“ rozepisuje se o situaci po vydání oběžníku výkonného výboru mladočeského, praví mezi jiným: „... Práce schopného parlamentu bez souhlasu Němců docíliti nelze a opositi napřed rozhořčovati a pak chtějí získavati, bylo by nesmyslností. Hr. Thun nenajde již zpětného návratu k parlamentu a počínaje Chlumeckým v panské sněmovně až k těm různým odstúpním povahy a rozhodnosti v různých stranách německé oposice v poslanecké sněmovně jsou všichni protivníci ministerstva v tom za jedno, že první a nejnaléhavější záruka míru s Němci musí býti změna osob ve vládě. Rakousky rozpočet vyřídil hr. Thun nařízením, ale společný rozpočet může býti usnesen toliko v delegacích. Bez parlamentu není delegací a parlamentu není bez Němců. Tohoto nutkavého závěru nepřekoná ministerstvo toto, ale snad ministerstvo jiné.“ — Tak jako zprvu nevěřila buržoazie německá v provedení vyrovnání § 14. na delší dobu, a přece se stalo, tak to bude i s delegacemi. O jednu nezákonitost více anebo méně, na tom dnes již vládě Thunové nesejde, společná reakce mladočesko-polská a klerikální na všechno přistoupí. Hříchy německých liberálů na lidu dělném páchané se nyní mstí na nich samotných nejvíce. Němci také vyhrožovali, že nebudou konat práce v přenesené působnosti v obcích, zatím se všechno tak hladce odbývá jako dříve. Z takové oposice nebude mítí nikdo strachu.

Německí nacionálové chtějí překazit ve Vídni pořádání slavnosti českým měšťákům. Policie učiní prý rozsáhlá opatření, žádala ale, aby kolníští sokolové se neobjevovali ve vídeňských ulicích v stejnojmenní. Wolfův orgán „Ostdeutsche Rundschau“ prohlašuje, že se německí nacionálové spojili s antisemity, aby prý konali „dozor nad Čechy vedle policie“. To by se antisemité špatně odměnili svým chvalofěčným a spojenectvím.

Schválené zákony. Osnova zákona zemským sněmem uzavřeného v příčině vybírání obecních dávek z piva, vína a pálených nápojů v zemském hlavním městě Brně na

leta 1900—1904, jakož i osnova zemského zákona slezského o výběrání mostního v Bohumíně byly schváleny.

Sjezd ruského studentstva, jehož se účastnilo na 500 studentů, konal se především ve Lvově. Jednohlasně bylo usneseno namátkovým spisem u ministerstva vyučování domáhati se zřízení ruské university ve Lvově.

Dr. Lueger stojí již na stejném stupni s Milanem — i na něj chystán byl atentát — ale jen tak žertem. V hostinci se totiž jistý podnapilý člověk vyslovil, že prý probodne Luegra. Antisemitský tisk z toho vytlouká kapitál a volá po výjimečném stavu. — Lueger žaloval Wolfa pro urážku na cti, již měl spáchatí řeči na jedné schůzi. Lueger stává se nyní pojednou citlivým.

Z tábora klerikálního. Poslední doplňovací volby v Horních Rakousích ukazují veliký úbytek hlasů klerikálních. V Enži zvolen sice ještě klerikální kandidát Muhr, ale klerikální většina obnáší tentokrát jen 64 hlasy, kdežto v září 1896 obnášela ještě 227 hlasů. — Inomostští klerikálové sbírají jako demonstraci proti volcepému protiklerikálnímu projevu podpisy pro adresu pro biskupa; ve všech sakristiích jsou vloženy archy ku podpisům. V sakristii Spitalského kostela podepsala představená chudobince milosrdných sester sestra Norberta všechny chovance městského chudobince. Takovým způsobem seženou početné ovečky katolické arcid. dost podpisů pro svého pastýře.

Politika zahraniční.

O nastrojeném atentátu na srbského Milana přináší bělehradský dopisovatel „Nár. L.“ tyto zprávy: Čtyři dni před „atentátem“ dala vláda policii rozkaz, aby nepustila za hranice nikoho ze známých radikálů. Útočnicka Knězeviče nikdo z vůdců radikálních neznal, ale znal jej dobře Milan, byl Knězevič jako voják ještě před nedávnem komandován ku královské službě v říčních lázních a zde každodenně obsluhoval Milana! Proč nepodnikl tenkrát na něj atentát, kdy měl tělo jeho v rukou? Velitelem královské lázně byl kapitán Jovanović a s jeho ženou, známou bělehradskou záletnicí hýřil Knězevič v uzavřeném pokoji hotelu bezprostředně před tím, než šel na Milana vystřelit. Lež na snadě tedy, že žena tato byla nastřena, aby jej k nastrojenému podniku naladila, Milan vracel se jindy teprv k 8. hod. več. toho dne však výjimečně už o 6. hod. — jak mohl Knězevič o této výjimce předem vědět? Není pravda, že kulka prostřelila Milanovi kabát a že pobočnicka jeho zranila. Milan jen upadl (patrně úmyslně) a pobočnick se jen škrábl na ruce. Ostatně Knězevičovi byly dány do revolveru slepé patrony. Podezřelí je též, že Milanovým prvním slovem k sběhnuvším se lidem bylo, že atentát ten nastrojil Pašič a Rusko. Zmíněný pisatel dokonce tvrdí, že Knězevič byl důvěrníkem Milanovým a že byl před svým činem poslán od něho do Bukureštu, aby se tam sešel s jiným jeho důvěrníkem, jenž se vracel z Petrohradu, kde byl o puškinských slavnostech na výzvědách. Radikálové se také nechovali v den „atentátu“ jako spiklenci připraveni k boji na život a na smrt: jeden byl nalezen uprostřed rodiny, jiný v divadle, jiní v posteli atd. Ve vězení jsou ukováni v těžké řetězy a mučeni hladu. Úmyslem Milanovým je prý umoit je ve vyšetřovací vazbě dříve, než by je soud mohl osvobodit. Reprodukovali jsme tyto zprávy, poněvadž ukazují, jak se posuzuje v samém Bělehradě nejnovější kousek té bestie v lidské podobě, již slepý osud posadil kdysi na srbský trůn.

Sociální hlídka.

Z podniků obce pražské. (Pokračování a dokončení.) Nyní pane rado několik slov, které se týkají plynáren. Naše informace spočívají na pravdivých základech, neboť

při tomto obecním podniku (jediném výnosném), který každý rok vykazuje čistý zisk statisíců zlatých není zavedeno pro zřízení žádné definitivum. V pracovních řádech, schválených městskou radou, jest na příklad pravidlem osmidenní výpověď i pro toho zřízence, který 30 roků tam jest zaměstnán. Zřízenců dlouhá léta tam zaměstnaných, kteří byli pro nepatrný přestupek a libovolně uvedenou příčinou představenými svými bezohledně propuštěni, jest velice slušný počet. Co se onoho „skvělého platu“ týká, není třeba vyvětlování, neboť před nedávnem se těmito námezdními poměry zabývala veřejnost a žurnalistika, aniž by tyto poměry dosud upraveny byly. Nějakého pevného a jasného ustanovení ohledně pense nebo odbytého při pražských obecních plynárnách vůbec není. Pouze ve velmi řídkých případech, kdy žadatel má jak se říká strýčka v pekle, dostává se neschopnému neb sestárlému zřízenci jakési odvolatelné provise jako daru z milosti od „demokratického“ zastupitelstva král. hlav. města Prahy. Pakli by však některý zřízenc neb dělník byl stížen úmrtím, nemocí neb nehodou v rodině, nedostane se mu ani té zálohy, o které mluví se v pracovním řádu. Řiditelství ze „zásad“ žádných záloh neposkytuje, jelikož by prý si každý za to zvyknul a žádal neustále jenom samé zálohy. Mají prý zřízenci při svém „skvělém“ platu dosti příležitosti pro případ potřeby si něco uchovati a vrhalo prý by to na jednotlivce špatné světlo, když by se jeho pp. „chleboďárci“ dozvěděli, že je nešetrným. To jsou jen nepatrné ukázky z toho všeho, co bychom mohli panu správnímu radovi sdělit, až opět bude velebiti blahobyt obecních zřízenců, o kterémž se nezdá míti ani tušení a o němž by mu nejlepší svědectví podala registratura plynárny, kde leží sta odmrštěných žádostí a proseb vdov a sirotků po zřízencích obecních, dovolávajících se po cestě milosti nějaké podpory. Žádost zřízence, buď si ona druhu jakékoliv, není-li nějakou důkladnou protekcí doložena, jest fideletstvím prostě co bezdůvodná odmrštěná, aniž by o ní ve správní radě plynárenské vůbec referováno bylo. A referuje-li se přece, nikdo referát o žádosti takového ubožáka neposlouchá. Prosba se jednoduše dle návrhu referenta zamítne. Co tomu všemu říká tak zvaná „organizace městských zřízenců“, která jest přece tak pracovitá a nalézá se pod protektorátem p. ob. staršho.

A aby pánové nebyli žádostmi zřízenců rušení ve svém klidu, nařídili jednoduše, aby fideletství vydalo oběžník, ve kterém bylo uvedeno, že každý zřízenc je se svým platem spokojen, že sobě žádné zlepšení poměrů nepřeje a že více správní radu žádnými žádostmi obtěžovati nebude. Každý zřízenc byl nucen, nechtěl-li pozbyti existence a uvrhnouti na sebe podezření, že je socialista, tento oběžník podepsati.

Po delší době však se opětovaly žádosti a sice s větším důrazem, jsouce mimo to podporovány veřejným tiskem, tak že správní rada dala fideletství pokyn, aby se konečně „něco“ v té věci stalo. A skutečně se „něco“ stalo a sice něco velice znamenitého. Byl totiž vypracován návrh na udělení 10 proc. pětiletých přídávků (jak hezky to zní), avšak nárok na tyto pětileté přídávky nabývá zřízenc teprve po 10 letech nepřetržitě služby (oni zřízenci, kteří před tímto výnosem třeba 30 roků svou službu plní, dostanou také pouze tolik jako ti, kteří jsou zaměstnáni 10 roků). Návrh tento schválen ve sboru obecních starších v měsíci lednu 1899, avšak předložen sboru byl již v měsíci listopadu r. 1898. Dle usnesení sboru má v život vstoupiti měsícem červencem 1899, tak že oněch málo vyvolených, kterých se tyto přídávky týkají (aby jich na přístě mnoho nebylo o to se již slavné fideletství postará) obdržel je teprve počínaje měsícem červencem t. r. A tu dlouho podotknouti, že v té samé době byli pětileté přídávky také povoleny úřed-

nictvím plynárenskému, avšak s platností od 1. ledna 1899. (Jak výtečná to arithmetika fideletství!) — Nezdá se vám, p. „lidový“ poslanče, že je toto jednání správné a benevolentní? Vždyť lam p. ať si může něco zachovati, ten přece na takovou maličkost nečeká. A proto se mu to dá o půl roku později. Úředník to spíše potřebuje. Domníváme se, že touto opravou bude lépe vaší znalostí poměrů obecních zřízenců poslouženo, než-li „dlouhotvým zasedáním“ ve správní radě a že sobě na přístě při nadšeném vychvalování hmotných poměrů zřízenců obecních budete také opatrněji počínati, by z toho snad nepovstal nějaký konflikt mezi vámi a „bujarou“ organizací zřízenců městských.

Stávka jirchářů, barvířů a jich spolupracovníků v továrně Ed. Schönbergra v Libni trvá dále. Pan Schönberger umínil si, ukázati dělníkům, že je nepotřebuje a proto dal se do práce se svojí paní, kuchařkou a dvěma úřednic. Jak se prosířýchá, pomáhá prý mu také pan Kohn, kupec v Libni. Objeví-li se toto poslední býti pravdou, dokáže pan Kohn, bývalý jirchářský dělník, že je škůdcem dělnictva, které se pak dle toho k obchodu jeho zachová. Podotknouti sluší, že úředníci jirchářští taktéž s ostatními dělníky nechtali práce. Pan Schönberger dal si je volat na policejní komisařství, kde byli tážáni proč nepracují, jestli snad je ku stávce někdo navedl atd. Učňové odvětili, že učinili tak proto, že když dělníci nepracují, nemá je kdo učit. Při tom je zajímavé, že chtějí-li jircháři, aby úředníci byli řádně vyučeni, museli nyní také žádati, aby úředníci ztrávili polovici své učební doby v „moku“ a polovici v „suchu“. To pan Schönberger odmítl s poznámkou, že do toho tovaryšům nic není. Ve skutečnosti není tomu tak, neboť má-li pán tento špatně nebo jednostranně vyučeného dělníka, nemá tento po vyučení odvahy jíti jinam a pracuje mu proto týdně o dva až 3 zl. levněji než jiný, řádně vyučený dělník. Pan Schönberger, veliký to boháč, domnívá se, že solidaritu dělnictva zviklá svým neústupným chováním. Veškeré u něj zaměstnané dělnictvo sice není členy v odborném spolku, čehož sluší jen litovati, přes to však vydrží stávkovati hodně dlouho a marně bude p. Schönberger očekávati, že přijde a bude jej prosit o práci. Než by dělnictvu tento pán vyhověl, raději obarvené a nedobotožené kůže posílá rukavičkářům zpět, jako na p. Görtlerovi v Karlíně. Na toto upozorňuje veškeré jircháře a barvíře koží a objeví-li se tyto nedodělané kůže v jiné barvě, douáme, že je tamní dělnictvo pracovati odmítne. Stávkujících jest přes 150 osob. Podpory jsou nutné!

Stávka kovářů a kotlářů v Umrathově továrně v Bubnech jest dosud nezměněna. Pan Umrath zkouší pevnost a solidaritu stávkujících a dle toho jak pozorování jeho vypadne se patrně zachová. Prozatím shání ještě stávkokaze, zejména pomocí časopisů. Především byl to vládní plátek v německé řeči, včera opět vládní plátek česky psaný — „Pražské Noviny“, který pomocí insertu verbuje pro Umrathovu továrnu stávkokaze. Včera o 5. hodině odebrali se stávkující hromadně k výplatě zbývajících mzd. Při této počínala si správa továrny velice chytře. Aby způsobila svár mezi stávkujícími, vyplátila některým dělníkům celou mzdu, jiným opět nedala ani krejcaru, s výmlouvou, že nemají to prý u tak zv. „Feuerbursche“ zaneseno. Těm, kteří měli zálohy, byly tyto strženy celá. Dělníci, jimž mzda nebyla vyplacena, budou se této domáhati cestou soudní. Smýšlení stávkujících jest pevné. Veškeré kováře a kotláře varujeme před přijímáním práce ve jmenované továrně. Soudruzi, podporujte stávkující!

Stávka kovářů a soustružníků v továrně B. Bondyho v Bubnech. Stávkující

měli včera schůzi, na které radili se o dalším postupu. Stávkový výbor sđeloval, že byl zástupcem jmenované firmy pozván k vyjednávání. Než když přišli, sđělil jim vrátný, že pán chce sice vyjednávat, avšak ne s dosavadními důvěrníky. Tím s vyjednávání pro ten den sešlo. Stávkujič se usnesli, že nové důvěrníky voliti nebudou a chce-li pan Bondy, nechť s nimi vyjednává. Pán tento se vymlouvá, že nemůže vyhověti požadavkům dělnictva, jelikož musí konkurovati s Poldovou hutí na Kladně. Na schůzi této však dokázáno, že dělnictvo huti Poldovy má mnohem vyšší mzdu nežli dělnictvo továrny p. Bondyho. Mzda kovářského dělníka u p. Bondyho obnáší u ohně 2 zl. až 2 zl. 50 kr. denně a jeho pomocníka 1 zl. 30 kr. až 1 zl. 50 kr. Podotknouti dlužno, že pracuje se úkolem na měsíční súčtování. Než měsíční dobírka obnáší velkou většinou 50 kr. a málokdy přes 10 zl. Na konec usneseno, že má se tak dlouho ve stávce pokračovati, dokud pan Bondy požadavky dělníků neuzná. Kováři a soustružníci se varují před přijímáním práce tamže. Dělnictvo pak ostatní žádáme, aby na stávkujič dnes večer pamatovalo.

Stávka kamenníků vypukla v městech Bunzlau, Wenig-Rackwitz, Alt-Warthau a Sirgwitz v pruském Slezsku následkem odmítnutí požadavku na zvýšení mzdy. Jelikož však majetníci těchto dílen mají ještě dílny také v okolí Kladska (Glatz) a sice v obcích Gudowa, Möhlten, Mittelsteinu a Winschelburgu, žádají se čeští dělníci kamenníků, aby ve všech zde jmenovaných místech za žádných podmínek práci nepřijímali. Bratrské časopisy žádáme za otištění.

Různé zprávy.

Politika: dnes tak, zítra jinak. Mladočeský orgán z Marianské ulice hubuje ve včerejší číse na německo-nacionálního poslance dra Fochlera. Mluví o „mizernostech adresovaných našemu národu německo-nacionálním mluvkou“, o tom, že umí nadávat a že na schůzi olomouckého Německého spolku vyhržoval: Rakousko buď bude německé, nebo že ho vůbec nebude. Německý lid ve svém odporu užije tu trojho: oposice, obstrukce a konečně toho, co se stalo v r. 1848... A čí zásluhou byl Fochler zvolen? Zásluhou českých nacionálních volitelů. — „Hlas Národa“ zase libuje si nad dvěma porážkami německých nacionálů: v Litoměřicích a v Trutnově a posmívá se zvláště Wolfovi za porážku trutnovskou. Kdo přispěl k zvolení Wolfa za říšského poslance? Zase čeští vlastenečtí voličové. Nejdřív jim pomáhají k vítězství a pak nad činností jejich vedou nářky a zaznamenávají pro utěšení zprávy o jejich porážkách. Taková je ta vlastenecká politika.

Mladočeské dělnictvo koná služby zaměstnavatelům. Osvědčilo to nejnověji rozbitím předvčerejší schůze obchod. pomocnictva v Plodinové burse, jež měla jednati o nedělním klidu. Akce mladé ale čilé organizace obchodního pomocnictva, vedené duchem sociálně-demokratickým, za dobytí nedělního klidu stává se mladěčeským zaměstnavatelům nepohodlnou. A ovšem ještě nepohodlnější mladočeskému obchodnímu pomocnictvu sdrženému v Českoslovancké obchodnické besedě, jež povinností by bývalo, kdyby se ovšem starala opravdu o zájmy svého členstva, aby nedělní klid vymohla, vybojovala již dávno sama. A tu mladočeští pomocníci vzali na se úkol mařit akci sociálně-demokratických svých kolegů za nedělní klid a proto také rozbili čtvrteční schůzi. Pochvala mladočeských zaměstnavatelů je ovšem nemine. Ale obchodnímu pomocnictvu, jemuž opravdu leží zájmy na srdci a jemuž opravdu jde o zavedení nedělního klidu, toto posláni

mladočeského obchodního pomocnictva, jež si dokonce sebou přibralo na pomoc národní dělnictvo, musí na dobro otevřít oči. Jen tak dále, pánové, agitujte násilnictvím svým jen pro nás. Stavíte-li se dnes proti nám v boji za nedělní klid, bude snad dobytí jeho nějaký čas zdrženo, poněvaž zaměstnavatelé se budou moci odvolávat na vás, ale za to ze řad svých vyženete každého myslivějšího člověka, organizace sociálně-demokratická zmohtne a na konec dojde požadavku toho bez vás i proti vám. Pracujte tedy jen vesele dál v zájmu svých mladočeských patronů, sociálně-demokratická organizace půjde pevně svojí cestou v před jako jediný opravdový zástavec zájmů obchodního pomocnictva, aby je dovedla k vítězství.

Nár. Listy o rozbití schůzi obchodního pomocnictva. Ze v referátu svém lhou, jako vždycky, to nemusíme snad už ani podotýkat. Píší o schůzích, svolávaných organizací obchodního pomocnictva, že se „na nich takřka nikdy o programu vlastním nemluví, ale šve a vystupuje se vždy důkladně proti české národnosti, zejména proti národnímu dělnictvu“ (dle slov těchto — mimochodem poznamenáváme — je boj proti národnímu dělnictvu bojem proti české národnosti!!!), zatím co je pravdou, že je to mladočeské obchodní pomocnictvo, které se stará o to, aby se o programu, zejména, je-li na něm nedělní klid, nemožlo mluvit. Podobně lhou Nár. Listy, že čtené telegramy byly v esměs německé! Že se ovšem vřava mohla strhnout po německé telegramy od sociálně-demokratických organizací ve Vidni, v Teplicích a Chebu (kde české organizace obchodního pomocnictva nejsou), to ukazuje nejjasněji úžasnou nízkost, ale zároveň nesmyslnost a střešnost vlasteneckého jich nazírání. Než jedno cenné přiznání činí Nár. Listy, že totiž mladočeské pomocnictvo s národním dělnictvem přišli do schůze s úmyslem ji rozbiti. Píší: „Při včerejší schůzi byla však tato soustavná štvánie (akce za nedělní klid) překažena. Již před jejím zahájením byl sál naplněn členy českých obchodních spolků a národním dělnictvem...“ A toť se ví pro nicméně rozbití schůze, a pro bezpříkladné násilnictví mladočeských obchodních pomocníků a národních dělníků, kteří při té příležitosti uplatnili zase náležitě svoji semánskou povahu, jak o tom svědčí rozbité sklenice, židle, lustry atd. — pro vše to nemají ani slova odsouzení. Inu, vzdýt všecko to se stalo v zájmu mladočeských patronů...

K volbám do okresní nemocenské pokladny v Českém Brodě. V neděli dne 16. července konají se volby za venkovské obce: v Porčicích od 2 do 3 hodin odpo., v Kounicích od 2 do 3 hodin odpo., v Mochově od 5 do 6 hodin odpoledne, v Ouvelech od 2 do 3 hodin odpoledne a ve Škvorci od 4 do 5 hodin odpo. Soudruž! Komu z Vás na srdci leží zájem veškerého dělnictva i Vás samých, dostavte se do jednoho! Přičiňte se, aby vítězství naše bylo ještě velkopřejší!

Soudružím v Poříčanech. Dne 16. července koná se volba delegátů do okresní nemocenské pokladny v Českém Brodě. Jest v zájmu všeho pracujícího lidu, by volby se súčasnil a volil kandidáty sociálně-demokratické, kteří budou míti vždy na zřeteli jen zájem a potřeby pracujícího lidu. Soudruž! ukažte pádnou, kteří špinavě agitují, by zvíťazila kandidátní listina dělnická. Upozorňujeme dělnictvo, by nesešlo na lep různých individuí, která slibují zaplacení útrat, by jen se volili dělníci mladočestí. Dělníci, dokážte, že neprodáte své přesvědčení, nýbrž že svobodně chcete volit poctivé zástupce dělnictva. Neďte se zmásti, tak jako děje se v hostinci p. Kaňky, který agituje mezi dělníky a slibuje zaplacení. Kdo poctivý dělník, nedá se koupiti a svorně voliti bude s kandidátní listinou sociálně-demokratickou a dokáže tím, že solidární hlásí se k táboru dělnického. Legitimace možno vyzvednouti ještě dnes od 6—8 h. večer v hostinci p. Salaby a volby konají se tamtéž v neděli od 3—5 h. odpoledne.

Vlastenečtí vykořisťovatelé. Mezi těmi, kdož nejvíce vychloubají se svou láskou k národu a vlasti, stojí doista v první řadě majitelé závodů knihtiskárských, z nichž není zejména na venku takřka jediného, aby nebyl současně vydavatelem, majitelem, případně i redaktorem nějakého vlasteneckého plátku. Mezi tím však, co plní sloupců svého žurnálu vlasteneckými frásemi, vykořisťují lito lidě českého dělníka až na krev a nebyťi mohutné organizace knihtiskárské, která chrání dělnictvo před jich spary, byli by pomocníci knihtiskárů hůře na tom, nežli kterýkoli odbor. Důkaz toho nalezáme u oněch vlasteneckých firem, které dosud dovedly se vlivu organizace ubrániti tím, že buď žádného pracovníka nezaměstnávají anebo že pomocnictvo u nich zaměstnané k organizaci z jakýchkoli důvodů nenáleží. Jeden z nejmarkantnějších případů takové vysavací choutky podává nám závod pl. M. Čermákové v Klatovech, kterážto paní nestyděla se dáti vyučenci, jehož po celá 4 léta takřka zadarmo vykořisťovali, 2 sl. týdně mzdy bez stavy, ačkoli dle cenníku náleželi mu 8 zl. 50 kr. To jest opravdu již bezcitnost hraniční s nestydatostí a není divu, že dotyčný pracovník ra-

ději práci opustil nežli by za 2 sl. týdně slovně vlastence dříti se dal. — Jiný podobný závod jest firma Kunc a Hamerský v Kostelci n. O., kde právě v těchto dnech vypukla stávka knihtiskárských pomocníků proto, že oba poctiví kumpáni pes svůj čestný slib, jimž zavázali se zavěsti v závodě svém devítihodinovou dobu pracovní a normální cenník, udřovali i na dále dobu pracovní desetihodinovou. — Konečně musíme se zmíniti též i o knihtiskárském závodě poblize Prahy, do něhož i dělnictvo tak rádo se vřívá s pracemi svými, neznaje poměry, jaké vlastně v závodě tom panují a koho penězi svými podporuje. Je to tiskárna J. Vondrušky v Karlíně, která následkem úpadku majitele přešla koupí v majetek vlastenecké Všeobecné záložny v Karlíně, která pak správcem závodu jmenovala bývalého majitele Vondrušku. Za jeho vedení však nastaly tam prapodivné poměry. Kdežto pomocníci pracují devět hodin denně, jsou u čílové přidřování každodenně ku práci o hodinu déle, aniž by se jim za to jediného krejcaru náhrady dostalo, pomocníci dělníci honorováni jsou za hodinu práce pes čas 10 kr. a pomocné dělnice 5 kr. A při tom ještě, nechťli-li míti mrzutost, nesmí těch hodin pes čas míti mnoho, sic jinak mohli by je to mrzet, jako stalo se před nedávnem jistému pomocnému dělníku, který měl dostat výpověď z práce za to, že se opovážil zapesati si hodinu pes čas za to, že myl v poledne stroj. Tak jedná se s dělnictvem v závodě, jehož vlastním majitelem jest vlastenecká Všeobecná záložna v Karlíně, jeden z nejobozratějších útavů tamních českých městáků! — To jsou prozatím ukázky poměrů z jednotlivých závodů českých vlastenců, které nejlépe svědčí o tom, že jich láska k národu nesahá dále nežli k jejich kapse.

Proč bude de la Salle prohlášen za svatého. Pražský klerikální orgán zabývá se včera v úvodníku propuštěním z obžaloby bratra Flami-dieua, který byl jak známo, v Lille obviněn z poblavní vraždy, píse mezi jiným: — konečně přišla na jevo čest bratrova, čest slavné hehole blahoslaveného de la Salle, který na výslovný rozkaz sv. Otce má býti za svatého prohlášen aby byla dána hehole náhrada za utrpený úskok...
Židovství zasahuje už i klerikály. Opravdu zle je. Už je bezmála všecko na světě pozidovětšle. Teď dokonce i klerikální časopisy. »Kat. Listy« aspoň píší: »Obsazení stolce arcibiskupského nedá židovským listům spatí. Posledně přinesly zprávu o princí Maxovi saském, jakožto kandidátu přestolu pražského, což nyní opět vyvracejí jako výmysl.« Prvním, kdo o kandidatuře prince saského na pražské arcibiskupství přinesl zprávu, byla »Reichs post«, orgán — pátera Opitzel!

Český dělník vypovězen z Brna proto, že se stal „obtěžným“ jako duše stávkového hnutí. Zedník Rudolf Sobota, rodem Čech a rakouský příslušník, byl těchto dnů vypovězen z obvodu brémského svobodného státu. Sobota byl obžalován u brémského přestupkového soudu, že 3. června obtěžoval dělníky na stavbě pracující, že urazil stavebního dozorce a jiného dělníka výhržkami donutil, že z práce odešel. Státní zástupce navrhoval proti Sobotovi nejvyšší trestní výměr, totiž tříměsíční vazbu, soud však Sobotu žaloby úplně sprostil. Státní zástupce však prec provedl svou: 26letý Sobota, poněvadž náležel do stávkové komise, dostal dva dny po osvobození soudním rozsudku příkaz, aby do 48 hodin se vzdálil z brémského státního obvodu. Za důvody bylo udáno: zedník Rudolf Sobota je cizinec, byl dušič stávkového hnutí a tím více se odevzdal záhubné a falešné citizadosti. Všim tím »stal se obtěžným« a proto se vylučuje. Jak vidět, brémské úřady si vedou ostle, zcela v duchu Vilémových knížcových předloh. — »Hlas Národa«, který zprávu svrchu uvedenou přináší, »podotýká k tomu: »Takhle zatáčejí v Německu s českými dělníky!« a vyslovuje při tom podiv, že ani »Arbeiter-Zeitung« ani »Vorwärts« nemají o tom ani řádky, ač prý by se tu měla osvědčiti solidárnost internacionály... O solidárnosti internacionály český vlastenecký žurnál dočista nemusí mít žádných starostí; soudruzi naši učiní, co je jejich povinností. Ale lépe učiní list ten — chce-li se už starat o točepní s dělnictvem — všimne-li si toho, co se děje v Čechách. O tom jsme nečetli ani řádky v »Hlas Národa«, jak byl soudr. Gabriel surově propuštěn českým zaměstnavatelem jen proto, že kandidoval do Úrazové pojišťovny, ani čárky o vypovídání českých sociálně-demokratických dělníků z českých obcí a o celé řadě dalších násilností českých vlasteneckých městáků proti českým dělníkům. Až se bude »Hlas Národa« starat o tyto české dělníky doma v Čechách, pak budeme věřit, že mu leží upřímně na srdci i osud jich za hranicemi.

V zájmu chudého studentstva. Aby se zmírnila aspoň z části nicivá bída v českém studentstvu, bylo vedle podpůrných fondů organizováni i ostatní zdroje chudických dědčků jeho. Pokud se týče prvého smřu podpůrné činnosti, nutno upozorniti na těžkou finanční krisi »Husova fondu«. Katastrofa tohoto nejdůležitějšího útavu studentstva hrozivě se blíží den co den. Jest třeba pomoci rychlé a vydatné. Druhý směr podpůrné činnosti směřuje k zprostředkování práce. Ustávil se kondiční spolek českých akademiků, jenž vzal si za účel bezplatné doporučení zaměstnavatelům mundaury, stenografy, pisáře, domácí učitele, literární i hudební vychovatele atd. Žádají se tudíž všichni, kdož studentké práce potřebují, aby na kondiční tento spo-

iek, který dnem 1. října t. r. definitivně činnost svou zahájí, pamatovali. Zejména páni šéfové advokátních kancelářů by měli užívat v kancelářích svých pokud možno jen lidi spolekem doporučených. Neboť zejména na půdě kancelářské bývá chudý student odstrkovaný hamisnou konkurencí kolegů zámožných. Též se žádají reditelstva a páni profesori pražských ústavů, by nasetyující se kondice obsazovali ze záků ústavu jen usnané chudými žadatelí, není-li takových, by nezapomínali na spolek a na zástypu hladověcích ubožáků, kteří v instituci tuto skládají poslední své naděje. Rovněž nakladatelství a šéfové písařen všeho druhu a konečně všichni ostatní, kdož by kondice jakékoliv (instruování středních a měšťanských škol, vyučování cizím jazykům, přípravy ke zkouškám univerzitním, učení hudbě a p.) zadati chtěli, se upozorňují na spolek kondiční, který je zabezpečuje svou svedomitosťou a ochotou. Případné dotazy neb oznámení buďtež laskavě adresována buď na Husův fond v Praze, Lazarská ulice č. 11., anebo na Theodora Bartoška, právníka t. č. ve Žďánicích na Moravě.

Konfiskace. Včerejší číslo bratrského orgánu kladenského »Svoboda« bylo skonfiskováno pro élanek pojednávající o novém nadělení vlády Thun-Kauzlov, totiž o dani z cukru zavedené pomocí § 14., čímž se cukr neobyčejnou měrou zdražuje. Po našem názoru daň ta nebude občanstvu provedenou konfiskací ani o dost málo lehčí a snemitelnější. Nerozpakovala-li se vláda daň tu uzákonit, pak nemá se také uzavírat před hlasem veřejného mínění, aby zvěděla — a to tím spíše, že je uzavřen parlament — co o ni soudí občanstvo.

Skupina kododělníků Praha-VII. potárá společně se Stolovou společností příznivkyň kododělníků a spoludělníkův dramatičeského odboru Dělnické besedy Praha-VII. zábavu ve prospěch vdov a sirotků dne 16. července »U zlaté palmy« na Letné.

Z Národního divadla. Dnes se dáva Štolbova veselohra »Vodní družstvo« (3. čtvrt. předpl.) — Zítra odpoledne jsou jako představení pro lid Klicperovy veselohry »Divotvorný klobouk« a »Robovín čtverohý.« — Zítra večer výpravná hra »Cesta kolem světa v 80 dnech.« — Od pondělka do soboty dne 29. t. m. zůstane divadlo zavřeno.

Sbírky muzea českého jsou bezplatně přístupny každou neděli od 9—12 hod., dopol. a ve středu a sobotu od 1 do 4 hod. odpoledne. Za vstupné 30 kr. za osobu vždy v úterý, od 9 hodin ráno do 1 hod. odpoledne. Jen s právoedím za vstupné 50 kr. za osobu ve středu, ve čtvrtek, v pátek a sobotu od 9 hod. do 12 hod. dopoledne. — Čítárna a muzejní bibliotéky jsou přístupny s výjimkou neděle a svátků každý den od 8 hod. ráno do 1 hod. odpoledne, jakož i každou středu a sobotu od 3 hod. do 6 hod. odpoledne.

Místa učitelská. Na obecných školách v buďejičském okresu obsadí se místa podučitelů v Habří se služným páte a na chlapecké v Hluboké čtvrté třídy. Žádosti okresní školské radě v Českých Budějovicích.

Po rozpuštění schůzi obchodních příručů, předevčírem v Plodinové burse konané, zařčení byli: obchodní příručí Robert Kolínský, obchodní

sluha Alois Dohnal, bednářský pomocník Bedrich Lošek, skladník Adolf Kraus, mldíkovec Prokop Santl a obchodní praktikant Rudolf Šrámek. Všichni zařčení byli předvedeni na strážnici a po zjištění jich imén opět propuštěni.

Se záchranou akci pro budýňskou záložnu tu jde jaksi s těžka. Dle zprávy »Večerního Listu« narazily práce k záchraně Občanské záložny v Budyni již po týdný s velkým úsilím konané v poslední chvíli na některé nepředvídané překážky. V plně schůzi okresního zastupitelstva libochovického dne 8. t. m. konané byl sice po delší debatě jen malou většinou schválen návrh výboru na věnování obnosu 20.000 zl., avšak i tu připojena povolení výminka taková, která pro okamžik obnos tento pro záchranou akci bezcenným učinila. Také vyskytly se ohledně majetku některých upisovatelů i ohledně podrobných účtů některých dlužníků difference, ovšem dosud celkem nikoli značné, které však činí nutným, aby fond garantní s podmínkou, že nedojde ke konkursu, upsaný, ještě byl zvýšen. Poněvadž toto zvýšení v cestě podrobného upisování již provéstí by se nedalo, rozhodl se výbor svolati na den 17. t. m. valnou hromadu a v této celý stav sděliti a zkoušiti k záchraně potřebný obnos zde hned opatřiti. A proto se bude apelovati znova na členy záložny, aby znova naplnili veskeré síly. . . . Klebta zločinné defraudace dopadá celou tíhou na ty, kdož lehkověrně přehlíželi k roztomilemu hospodárení mladěcko-klérkálního režimu v záložně.

Pátrání po hrobě Prokopa Velikého. Několik jednotlivců z Českého Brodu počalo těchto dnů pátrati po hrobě Prokopa Velikého, který padl v osudné bitvě u Lipan dne 30. května 1434 a kdez byl také pohřben. Dle některých tradic byl prý hrdinný vůdce husitský pohřben u studánky zvané »pod mlátkem«, kde se nyní naláza špejchar, patřící k tak vz. »Milnerovu zámečku«, jehož jest nyní majitelem p. V. Straka. Tento byl nyní požádán o dovolení, aby se mohlo na onom místě kopati, čemuž také vyhověl. V pondělí, dne 10. t. m. zahájilo osm dělníků práci a odtrhli nejprve ve špejchate podlahu. V úterý pak začali odkopávati uvnitř budovy zemi a sice u severní stěny a pokračovali na prostofe tři metrů směrem k jihu. Ve hloubce 30 cm. byly zjištěny dvě různé as 10 cm. silné vrstvy země, promísené popelem a uhlínými zbytky. Byly to památky velkého požáru, který v těch místech před dávnými věky zuřil. Dále do hloubky dvou metrů byla země již nedotknuta. Ve středu byla k nemalému překvapení nalezena tímto způsobem studánka, o níž děje se zmínka v oněch staletých tradicích a která před dávnými časy byla zasypána. Předevčírem bylo v práci pokračováno a o 3. hod. odp. byla v zemi nalezena lidská kost. Dělník, který kopal v těch místech, nosatec udeřil do setléle kosti a roztrhl jí. Největší část byla kosti holenní. Kostí odevzdal p. Straka p. Miškovskému, jenž odevzl je do Českého Brodu, kde je ohledal lékař dr. Libánský a konstatoval se vši určitostí, že kosti ty jsou lidské. V dalším odkopávání země jest nyní pokračováno s mnohem větší bedlivostí. Jakmile nalezeny budou jiné kosti, přestane se

dále kopati a povolání budou na místo znalci za účelem podrobného zjištění naleziště, aby zabránilo se jakýmkoli pochybnostem.

Pro vražku císaře odsouzen byl včera čtyřčlenným senátem zdejšho zemského trestního soudu, za předsednictví rady Stollý, 25letý braňšáský pomocník Antonín Ourada, příslušný do Chuchle. Ourada byl již pro různé delikty, nejvce pro potulku a krádež asi třicetkrát trestan a loňského roku z Prahy a celého policejního obvodu navždy vyhoštěn. Dne 26. června navštívil však Prahu opět a sice se zřejmým úmyslem, dostat se do kriminálu. Napsal tuzkou na kus papíru nějaká slova a postavil se strážníkovi hezky na ránu. Výsledek pak byl takový, jaký si Ourada přál. Byl zařčen a dodán k soudu. Řekl upřímně, že to napsal za tím účelem, aby byl zaopatřen v kriminále. Touha jeho byla splněna a sice dostal zaopatření na 13 měsíců.

Bouře s prudkým lijavcem snesla se včera o 4. hodině odpolední nad Prahou a okolím. Po nesnesitelném větru, jez dostoupilo 30 stupňů C a trvalo až do 3. hodiny odpolední, zatáhla se obloha zvolna těžkými mraky a kolem 4 hodiny se tak setmělo, že v obchodech, kancelářích a umohde i v přibytých musila se rozžehnout svíla. Konečně z obrovských mraků poaly se křízovati blesky a za rachotu hromu spustil se na vypráhlou zem prudký lijavec, takže v malé chvíli tekla voda po ulicích potokem. Na několika místech hrom udeřil, nezpůsobil však žádných větších škod. Následkem bouře bylo přerušeno telefonické spojení nejen v samotné Praze, ale i s Vidní, kde se roztopatla prudká bouře v prvých hodinách odpoledních.

Teplota vody a vzduchu. Teplota vody měřena u Staroměstských mosteckých mlýnů obnášela včerejšího dne o 9. hod. dopoledne 22 stupňů C, o 4. hodině odpolední 23 stupňů; teplota vzduchu v 9 hod. dopoledne 20 stupňů, ve 4 hod. odpoledne 29 stupňů C.

Zvláštní bezpečnostní opatření zavedeno je v krčském výletním hostinci »V hájovně«. Jsou to totiž bodavé dráty, jimiž je tato restaurace oddělena od ostatního lesa a na něž si uchová mnohý výletník »milou« upomínku. Některý totiž přijde z výletu s rozedraným oděvem, jný s některým skvrčným údem. Bezpečnostní toto opatření je tedy vlastně opatřením nebezpečným, zejména malým dětem. Tak minulou neděli poranily se zde tři děti v obličeji a jedno z nich dokonce zrvna pod okem. Bylo by tudíž záhodno, aby zde, jakož i na jiných místech, kde jest velká frekvence, byla tato bezpečnostní opatření nahrazena opatřením poněkud bezpečnějším, aby chodci nevyhlíželi jako když na ně učiní útok několik psů a nemusili vyhledávat nejbližšího krejčího a pak aby si též děti nevyzpíchaly oči.

Zraněn při práci. Montér Arnold Steffen z Kolína n. R., zaměstnaný u firmy Louis Jäger v Ehrenfeldu n. R. upravoval v Jevičicích v cibeině »Julisce« nový lis, při čemž se dostal pravou rukou mezi válce a byly mu rozmačkány prsty. Zraněný byl dopraven do všeobecné nemocnice.

Strojvůdce na lokomotivě zabít. V úterý dne 11. t. m. přihodilo se hrozné neštěstí na trati

— Vy bezbožníci, hříšníci, není vám líto ubohého děcka — zvolala náhle pobouřena pěstounka. Dlouho běhala po celém domě hledajíc Věru, teprve nyní přišlo jí na mysl podívatí se do čeledníka.

Věra nemohla usnouti po celou noc, nové, strašné, ponižující myšlenky točily se jí hlavou. Nedovedla by sama říci, co jí tak velice boří, proč se tak strašně stýdí. Leží na svém lůžku a pláče, pláče. A z dola z čeledníka je slyšeti těžké kroky, vřeštivé zvuky harmoniky a přerývané hlasy tanečník písničky.

III.

Po uvolnění lidu změnilo se v domě rázem všecko. Důchody z majetku zmenšily se tak velice, že celé hospodářství muselo se bráti jinou cestou. Rychtář se náhle změnil, z účinnivého člověka stal se nezdvofák; činil při všem obtíže, nepřinesl nikdy v čas žádaných peněz. Otec byl nucen vypověděti šafáře a přijati jiného, ale ten si vedl ještě hůře. Každého dne jako by ze země vyrůstaly, vyskytovaly se staré dluhy a závazky tak staré, že hrabě na ně dávno již zapomněl.

Při pohledu na každou presentovanou směnku vzbudil prudkým hněvem, dokazuje, že je to směnka podvržená, falešná, ale platit musil. Ukázala se potřeba prodati Mistino, Stepino, louky i lesy; zůstaly toliko Barky s malým kusem půdy. Největší nehodou bylo, že bylo nyní těžko naléztí kupce na pozemky, vše musilo se prodávati za polovičnou cenu. Větší část služebnictva bylo třeba propustiti a zůstale služebnictvo uvyklé od dětinství zahálce naškalo od rána do noci, že je přetřeno prací.

Pop skončil.

Sedláci nevědí vlastně ještě, jsou-li uvolnění nebo ne, neznají odpovědi na otázku nejvážnější, na palčivou pro ně otázku životní: komu nyní náleží půda. Mlče, pokyvuje hlavami, rozbáží se dav.

Panský povoz jede zvolna krok za krokem mezi lidem. Sedláci jdou dále, smekají čepice, ale neklaní se tak hluboko jako dřive byli uvyklí a mlčí zlověstně.

— Vážený hrabě, my jsme vaši a vy jste náš! bylo slyšeti náhle za všeobecného ticha hrubý hlas opilého prostovlasého sedláka v roztrhaném šatě, který se snažil uhasiti žízeň, zatím co bohoslužba byla konána. Vrhil se za vozem a usiloval o to, aby se mohl ústy dotknouti panských rukou.

— Nebuď dotěrným! — řekl mu hněvivě vysoký sedlák s velkou zamračenou tváří.

Večerem téhož dne sešla se celá rodina Barancovská v menším hraběčině saloně. Byla tu Mlle. Julie, teta Arina Ivanovna, a strýc Simeon Ivanovič a ovšem hrabě i hraběnka. Obvykle býval večer každý ve svém pokoji, ale dnes pocit společného neštěstí všecky sblížil. Matka se svojí migrenou leží na chez-longue, mlle. Julie dává jí studené náčinky, otec po špičkách chodí, přechází po salonu zamračený a zamýšlený, strýc ukryt v koutku melancholicky vzdychal až usnul a chrápe, teta modlí se veliký růženec a čas od času při tom z hluboka vzdychá.

Na dvoře duje vítr, je veliká vánice, v komíně hučí meluzína. Pojednou vítr zalomcoval okenními rámy, sklo zadrnělo.

Hraběnka uleknuta vzhopila se, prudce povstala. V pokoji tmí se stále více, jakkoli knot lampy vytažen vysoko. Hořela stále slaběji až shasla; všichni číní jako

spol. slát. dráhy mezi Bzencem a Veselím na Morávě. Strojvůdce Modes při vjíždění vlaku pod železný most poněkud se nachýlil, při čemž však narazil hlavou na železná zábradlí a v okamžiku mu byla hlava rozdrčena.

V bezvědomí na ulici. U Lobkovicova paláce na Malé Straně klesla předevčirem po 6. hodině večerní neznámá, asi 20letá dívka a zůstala zde v bezvědomí ležeti. Byla dopravena do nemocnice milosrdných sester.

Přejetí cyklisty. Pražští a zajiště i jiní jezdcí na kolech mají jeden, ne zrovna chválný obyčej. Místo po zemi jezdí totiž někdy po lídech, především po starých babičkách a dětech. A obyčej tento provádějí téměř bez veškerých pro ně povážlivých následků, neboť v takovýchto kritických okamžicích z pravidla také v několika minutách zmizí za nejbližším rohem ulice. Předevčirem též zvěděly tři staré ženy, že existuje v Praze moderní dopravní instrument se všemi jeho spátnostmi. Tak před 6. hodinou odpol. vrazil na pěšině u invalidovny cyklista č. 1228 do 73leté vdovy Marie Veselé z Kejí, poválil jí k zemi, způsobiv jí tak zranění v obličejí. — Na křižovatce ulice Pštrosovy a Myslíkovy vrazil opět jeden «kolar» do 63leté zebračky Jos. Makariusové, která byla sražena na dlažbu a pádem si vymkla pravou nohu v kolenně. Kolemjdoucí dopravili zraněnou stařenu na záchrannou stanicí, kde jí poskytnuta lékařská pomoc. Cyklista zmizel, tak že číslo jeho nemohlo býtji zjištěno. — A poněvadž se říká do třetice všeho dobrého — tentokrátě však zlého — byla o půl 8. hodině večerní povolena cyklistou č. 7896 v Karlově třídě 61letá vdova Marie Rezníčková ze Smičochal a zraněna na levé ruce. Lékařská pomoci poskytl jí dr. Sommer.

Zábavy mládeže. Na křižovatce ulice Manešovy a Pštrosovy kamenovalo se předevčirem o 9. hodině večerní několik výrostků, při kteréžto «zábavě» udeřil 17letý obuvnický pomocník Rudolf Gruber z č. 900 na Král. Vinohradech kamenem do čela 10letou Hedu Roubíčkovou, dceru obchodníka z č. 812 na Vinohradech. Na pachatele učiněno bylo trestní oznámení.

V nebezpečí tonutí. Blíže holešovického přívozu koupal se předevčirem dopoledne na nedovoleném místě 9letý Antonín Jech, syn lampáře z č. 45—VII., při čemž se dostal do prohlubně a počal tonouti. Na štěstí spozoroval nebohého hochu převozník Josef Holas, přispěchal mu ku pomoci a ještě v čas jej z povážlivé situace vysvobodil. Chlapec byl sice již v bezvědomí, avšak brzy opět přiveden k životu a dopraven do bytu svých rodičů.

Necitelná macecha. Na žižkovském policejním komisařství učiněno bylo předevčirem oznámení, že manželka obchodního sluhy Josefa Burešová z č. 338 na Žižkově trýzní velmi nemilosrdně svoji 5 1/2 roku starou nevlastní dcerušku Boženu. Následkem toho byly matka i dítě předvedeny na policejní komisařství, kde při prohlídce konstatoval okresní lékař dr. Kotýnek, že na těle děvčátka jest mnoho modřin a krvaviných podlitin. Necitelná macecha se přiznala, že dítě často trýznila, avšak vyloučovala se, že je musila přidržovati ranami k modlitbě. Ale i ples to,

že touto svou vychovávací metodou sledovala takový «buhulibý» účel, bylo na necitelnou ženu učiněno trestní oznámení.

Postřelen. Předevčirem dopoledne přiběhl na nádraží v Hlinsku podezřelý pes, na něj podniklo několik nádražních zřízenců honbu. Jeden z nich přiběhl brzo s nabitou puškou a na pobíhajícího psa vystřelil, poněvadž byl však velice znamenitým střelcem, pes úplně chybil, za to však trefil 8letého synka železničního úředníka Josefa Soukupa a sice do levé ruky a nohy. Postřelený chlapec byl dopraven nejbližším vlakem do pražské všeobecné nemocnice, kde mu byly broky z ran vytaženy.

Fokus sebevraždy. V Brücknerově kavárně nalezájící se v domě č. 963—I., udal se včerejší noci bouřlivý výstup mezi zaměstnavatelkou a 17letou číšnicí Barborou Hockovou, příslušnou do Postupic. Výstup tento byl zakončen poněkud tragickým způsobem. «Milostpaní» šla ve svém kárání tak daleko, že ustředila mladé číšnici několik políčků, z čehož pak tuto pojala taková lítost, že skočila k oknu a vrhla se stremhlav s druhého poschodí na ulici. Pád zoufalé dívky byl sice zmírněn zachycením o telegrafní dráty, avšak peca dopadla na dlažbu Rytířské ulice, při čemž si zlomila pravou nohu a způsobila ještě několik jiných menších zranění. Prvé pomoci poskytl zraněné lékař záchranné stanice dr. Mareš, načež byla ambulancním vozem dopravena do všeobecné nemocnice. Zaměstnavatelka chtěla tento skutek číšnice označiti jako čin z nešťastné lásky, avšak zraněné děvče reklo jí několikrátě do očí, že si chtělo zoufatí z hanby, že bylo od ní trýzněno. Později nakupil se před domem veliký dav lidu a činil zde hlasité projevy rozhořčení, nabývající rázu antisemitského. Policie zakročila a zjednala opět klid.

Záhadné úmrtí na ulici. Na stavebním pozemku v ulici «U kapličky» blíže továrny Noback a Fritze v Holešovicích nalezen byl předevčirem o 7. hodině večerní neznámý, asi 40letý muž, který dle vypravování několika lidí z okolních domů ležel zde již několik hodin. Neznámý ubožák byl velice slabý a prve než mu mohlo býtji poskytnuto lékařské pomoci, zemřel. Mrtvola byla odněšena nejprve do umrlčí komory na holešovickém hřbitově a odtud po prohlídce lékařem drem Reichertem do pathologického ústavu. V kapse kabátu neznámého muže nalezena byla pracovní knížka, znějící na jméno Karel Vinkler, pozlačovač, r. 1861 rozený a do Prahy příslušný. Knižka tato byla vydána pražským magistrátem dne 20. září 1898.

Hrozná smrt při práci. Dne 8. t. m. spadl do kotle naplněného vaticí vodou 68letý Ant. Halt z Georgswalde, zaměstnaný v jednom bělidle v Rosenbainu, okr. Sluknov. Na jeho zoufalý pokřik přispěchali dva dělníci a z kotle jej vytáhli, načež byl dopraven do nemocnice v Sluknově, kde však brzy v hrozných bolestech skončil. Nešťastný muž byl v závodě zaměstnan přes 30 roků.

Tolstého «Vláda tmy» ve Vídni. Berlinská divadelní společnost miní ve Vídni hráti také slavné dílo Tolstého, s nímž bylo česko obecnostvo seznámeno díky čilému dramatickému odboru Typo-

grafické besedy. Ale do té chvíle není provozování «Vlády tmy» ve Vídni povoleno. Policie činí námítky po stránce náboženské. Německé divadlo berlinské které zarádilo hru Tolstého do repertoaru svého pobostinského vystoupení, projevilo ochotu vypustiti vše, co by mohlo zavdati příčinu k námítkám tohoto druhu.

Tricet vojáků v nebezpečí otravy. Z Tridentu, 14. července. (Tel.) Ve zdejších kasárnách onemocnělo 30 vojáků otravou. Vyšetřováním bylo zjištěno, že nepochopitelným způsobem dostal se arsenik do kuchyňské soli. Vojákům podány prostředky proti otrávení. Zdravotní stav všech se lepší.

Neštěstí v dolech. Z Herne, 14. července. (C. B.) Dnes ráno střítila se fleg «Sonnenschein» v dole «Recklinghausen» náležejícím harpenského dolovací společnosti. Bylo vytaženo z dolu pět lehců a čtyři těžce ranění dělníci; tři se ještě pohřešují.

Sražka hasičského vozu s parní tramwayí ve Vídni. Z Vídně, 14. července. (C. B.) Dnes v poledne srazil se v Hietzingu vůz úplně obzazený hietzingskými hasiči s parní tramwayí. Deset hasičů bylo vyhozeno z vozu, jeden těžce zraněn.

Z Mladé Boleslavi. (Výprava národních dělníků) Dne 8. a 9. t. m. potáhali v Ml. Boleslavi a okolí národní dělníci hned 3 schůze, chtěli nás patrně zničit najednou. Jako řečníci byli přítomni br. Fresl z Prahy a Vykysal z Kralup (ježž okazale titulovali tovární dělník, patrně, aby ukázali, že mají také nějaké dělníky mezi sebou). V sobotu 8. t. m. konala se schůze v Mladé Boleslavi, v neděli ráno v M. Čejticích a dopoledne v Horkách. V Čejticích je 60 přítomných bylo jistě více než třetina bratří z Mladé Boleslavi a třetina našich soudruhů. Při schůzi odehrálo se zajímavé intermezzo. Bratr Fresl patheticky pravi, že sociální demokratům nepomohou ani afričtí socialisté (!) a tu osvědčený bratr Al. Semian tleská a volá: Lidíčky, já byl plakal — utíraje si při tom čepici svoje oko (jedině), za hluchého smíchu přítomných. Na této schůzi stručně (pro krátkost času) mu odpověděl soudr. Kasík. Hně se vedlo bratřím dopoledne v Horkách. Tu za každou lži páně Freslovou žádal soudr. Natanský důkaz pravdy. Národní řečník hlál však čím dále drzeji, podezříváli ničemné soudr. Hybeše se spojení s brněnskými továrníky, opakoval darebácké lži o zhanobení pomníků v Horticích soc. demokraty a p. Následkem toho bylo veliké pobouření mezi našimi soudruhy, jež nebylo lze ani přese vše domlouvání rozvážnějšími soudruhy upokojit. K charakteristice řečníka budíž uveden zvláště jeden výrok. Pravi, že proti svému programu (2) dobýváme okr. nemocenských pokladen z rukou měšťactva. Taková pokladna je pryč kapesní snuptychl, do něj každá strana smrká (vlastní jeho slova). Kardinálnější požadavkem než všeobecné rovné právo hlasovací mělo by nám prý být odstranění práce žen a dětí. Zlá se, že je mu domáhaní se všeobecného rovného hlasovacího práva, jež je přes prostředkem k účinnějšímu ochrannému zákonodárství, zrovna tak

by toho neviděli. Je třeba dolít oleje, služebnictvo se rozprchlo a nikdo nechce vstát a zavolat sloužícího.

— Sedláci podpálili před několika dny dům statkáře v Leskovci! — prohodila náhle teta.

— A to nebyl jen jediný — bylo slyšeti z kouta, v němž seděl strýc. — Tak, tak, nadrobili si, praví po několika minutách hlasem prorockým — uvidíme, jak to snědí. Ať nám tato — ukázal na Mle. Julii — poví, jak to bylo u nich r. 1789.

— Mon Dieu, mon Dieu, que l'avenir est terrible — šeptala matka nervosně.

— Nemluvte hlouposti — ruský sedlák není Jakobínem, řekl otec klidně, ač bylo viděti, že je vzrušen, přece nebyl neklidný.

— Ach ne, Michale, náš sedlák je dobytek, náš sedlák je horší než francouzský.

Matka se zvedla a opřela hlavu o loket.

V sousedním pokoji zavrzly dveře, všichni se vzchopili a pohlédli na sebe polekaně.

Hraběnce uklouzlo bážlivé „achi“

Byl to Štěpán, který přišel ohlásit, že je čaj připraven.

Pro Věru bylo již na čase, aby šla spát, ale v dětském pokoji nebylo nikoho. Otvírá dveře do chodby. Z dola, z čeledníku bylo slyšeti různé zmatené hlasy, rozmluvy, třesk talířů a nožů a hučivý smích. Věra má přísně zakázáno choditi do čeledníku, ale dnes na to zapomněla; je jí tak těžko u srdce, chce vidět, co se tam děje.

Stojí chvíli váhají, ale nenáleží k lekářům, zvědavost zvítězila a rychle, jako šípka sběhla dolů.

Tam bylo veselo. Ráno služebnictvo vyčkávalo, ano

bylo jaksi stfnsněné, bálo se ještě uvěřiti, ale k večeru již si troufalo. Přinesena odněkud kofalka, všichni byli teď rozveseleni, ani stopy po stfnsněnosti. Tváře planou, oči jsou vlhky, a vlasy rozouchány.

Zápas kvasu i chleba žitného mísí se s těžkými výparý kofalky a se čpavým dýmem tabáku. Zvuky tačká harmoniky, vískavé hlasy — vše to překvapilo Věru, když vešla. Užťevše jí umkli, náhle povstali, ale toliko na chvíli. Brzo nastal hluk na novo.

— Panenko, panenko šla sem, nebála se! — volal opilý kočf. Což, panstvo pláče nahoře, je pánům líto, že nás již nemohou trápit?

— Nem pravda! Lež! Lež! Nikdo vás netrápil, otec i matka jsou dobří! — zvolala Věra hlasitě, dupnouc nožkou v bezmocné zlosti.

Křev Barancovů se probudila, byla by tloukla bezohledné služebnictvo, pobouření tlumilo v ní obavu.

— Netrápili? Jak pak ne? Což nebožtík váš děd málo lidí zmrazčil, proč pak poslal Ondřeje, truhláře k vojsku proti jeho vůli, proč poslal Arina ošetřovatí dobytek? — bylo slyšeti z různých stran.

Harmonika umkla, služebnictvo se seskupilo a počalo vyprávěti historie „ze starých dobrých časů“, při kterých vlasy vstávaly hrůzo u hlavě.

— To byl děd, — ale otec a matka jsou dobří!

Věra se již nebrání, mluví tiše, jakoby se styděla za slzy.

— Ano, mladé panstvo ještě ujde, jsou dobří — přísvedčovali některf.

— Ano, teď se pán trochu usadil, ale dost se nám děvčatům naubližoval — poznamenala zlostně stárnoucí klíčnice.

nepríjemným jako jeho mladočeským patronům. Lži páně Freslový vyvolaly, jak již řečeno veliké pobouření a vřavu, následkem které byla pak schůze rozpuštěna. Je to škoda, poněvadž by byly lži ty důkladně vyvráceny písařskými již našimi řečníky. Rozpuštění přišlo vhod národním dělníkům, kteří se hojnými nadávkami přičinili o rozpoutání vřavy ještě větší.

Z Ústí n. Orli. Dne 4. t. m. pořádá vzdělav. spolek „Lidumil“ pro Ústí n. Orli. a okolí v hotelu Frimlově veřejnou přednášku a programem: „Mistr Jan Hus a jeho doba.“ O předmětu tomto pojednal soudr. Astr z Vys. M. a vřave ve více než dvě hodiny trvajících řeči probral úplně život a působení mistra Jana Husa. Přes to že páni vlastenci přednášku ignorovali a přes to že byla v dolejší místnosti hudební zkouška, snad nám na vzdory, přece naše oslava dopadla velice zdařile. Po ukončení přednášky zapěna píseň „Hranice vzplála.“ Na den 6. t. m. pořádána přednáška národním dělníky s tím též programem. Jako referent přijel pan felčebel Hruška z Rychnova n. K., a ačkoliv dole hudba nebráta, nic je nerušilo, přece nebylo lze přednášku tu s předěslovem ani srovnat. Pan Hruška si přinesl několika archový slabikát a přečetl to, ale o Husovi tuze malinko. Div že při tom posluchači neusnuli. A účasteství bylo rovněž malé proti naší přednášce a to ještě třetina lidí byla našich soudruhů a přívrženců. Galerie byla vůbec obsazena našimi lidmi. Tu zas měli páni vlastenci příležitost se přesvědčit, jak to asi s tou nenáviděnou sociální demokracií vypadá a zda ji už brzy zaslánou.

Z Mor. Ostravy. (Husova oslava. — Obecní volby.) Dělnický volební spolek uspořádal dne 5. července přednášku s programem: „Mistr Jan Hus a jeho doba“, kterouž soudr. Prokeš přednesl. Večer na to uspořádána tlocitvým spolkem „Lassalle“ Husova slavnost v Dělnickém domě, jehož prostorů dvorana do posledního místa byla nabitá. Národní dělnice pořádali 9. července taktéž přednášku o Husovi, ale za tak malicherného počtu účastníků, že se samotní za to styděl. V Ostravě národní „socialismus“ netáhne, není tam pro něj půdy. — Blíží se volby do obecního zastupitelstva, což vlastenecké měšťáky české i německé probuzují z jejich obvyklé lenosti a nečinnosti. Agenti a sběratelé plných mocí obou stran mohou si nohy uběhati. Sociální demokracie moravsko-ostřavští chystají se taktéž ku volbám, nemění však lámatí ostěpy ani za dosud vládnoucí koterii žido-německou, ale také nebudou dělati berana ostravskému heroldovskému vlastenci dr. Palkovskému a jeho kývalům. Sociální demokracie postaví své seřadící kandidáty, na něž bude hledět soustředěti hlasy svých stoupenců a získati živnostníky a lidi pokročilé. Že sociální demokracie jsou v Mor. Ostravě stranou, s kterou musí být počítáno, to uznávají i „Národní Listy“, které o sociálních demokratech na Ostravsku, najmě o soudr. Bernerovi a Cingroví tolik perfidně nanesly, že by se v té spíne celá počestná redakce zurnánu pani Grégrové mohla utopit. Mor. Ostrava je městem slovanským to nesmí nikdo upřít a kdyby dělnictvo mělo rovné volební právo, dávno by již umělá německá většina byla od vesta smetena. Když ale čeští vlastenci nenávidí rovné volební a hlasovací, ať se perou s Němci o nadvládu, my se jen na ně díváme a čerpáme z té hranice poučení pro budoucnost. — eš.

Z Polské Ostravy. (Občan Vondřich), jenž byl pro své činy zbařen místa redaktora u „Spravedlnosti“ vítkovické, uchýlili se do Hrančičku a počal pěstovat osobní politiku. Čitatele Vondřichovy chtěli ho prosadit do redakce „Na zdare“, což když se jim nechce dařit, hodlá Vondřich nyní vydávat trucorgan „Vůle Lidu.“ Zkoušku z revolverového pišáctví složil, vydav proti hornicko-hutnické organizaci leták, za nějž by se ani pověstný Lukaščík nemusel stydět! Upozorujeme soudruhy a spolky na to, aby věděli jak se zachovat, kdyby je Vondřich se svou „Vůli Lidu“ chtěl počtít. Stěžuje-li si nyní Vondřich, že je bez zaměstnání a výživy, zavínal to sám. Měl poctivě pracovat, jak se na sociálního demokrata sluší a nemusel být svého místa zbaven.

Z Humpolce. (Oslava Husova.) Dne 6. července pořádá klub „Svoboda“ veřejnou spolkovou schůzi s programem: „Mistr Jan Hus a jeho doba“, na níž referoval soudr. Smitěk. Schůze tato byla výhradně navštívena sociálními demokraty. Poutavý referát byl s napjatou pozorností vyslechnut. Schůze samotná zanechala hluboký dojem. Veškeré druhé svobodomyšlné strany nepořádaly nic. Letos ani na vrchách žádný oheň nezapálil, neboť dešť „švarné sokolky“ zahnal.

Telegramy.

Stávky.

Z Bilbao, 14. července. (C. B.) Prekládači dvou dílen zabájili stávku. Jsou obavy, že by mohli příkladu toho následovat družič dělnice. Bylo konsignováno četnictvo.

Z Nového Yorku, 14. července. (C. B.) Úředníci společnosti na amalgamické bříly plech a mzdové komitě sdružení dělnictva železářského a ocelářského dohodli se na mzdové škále, čímž vyvarovali se stávce.

Videňské demonstrace před soudem.

Z Vídně, 14. července. (C. B.) Před jedním soudním senátem konala se dnes líčení proti účastníkům nedávných pouličních demonstrací. Z deseti obžalovaných bylo osm odsouzeno do vězení od jednoho do tří týdnů; dva byli žaloby sprostěni.

Události ve Španělsku.

Z Barcelony, 14. července. (C. B.) Dnes odpoledne vybuchly na různých stranách čtyři petardy, nepřísobitně žádné škody. Původci jsou neznámí. (Nejsou na policii? Pozn. red.)

Z Madridu, 13. července. (C. B.) Ministerská rada měla dnes veice dlouhou schůzi. Ministr vnitra Dato prohlásil v jednom interviewu, že ministerský předseda Silvela podal návrh, a nímž vyslovila ministerská rada své srozumění. Die jedné zprávy návrh ten zněl, aby se setrvalo při vládních předlohách v celém jich rozsahu. Kdežto z prvu rozšířena byla pověst o tom, že nastává bezprostředně ministerská krise, pravi se nyní, že krise je odročena.

Anglie a Transvaal.

Z Pretorie, 13. července. (C. B.) První národní rada schválila dnes původní ustanovení nového volebního zákona.

Z Londýna, 14. července. (C. B.) Ranní listy vyslovují se nepřiznivě o nových návrzích na změnu volebního práva, jež podala vláda jihoafrické republiky. „Times“ pravi, že předlohy jsou hanou a potupou. „Daily Telegraph“ jmenuje je listanil nesrovnalostí a odporů. „Standard“ nazývá je nejasnými a popletenými; „Chronicle“ zvláštními a zmotlanými.

Z Vídně, 14. července. (Tel.) V dnešní schůzi obecního zastupitelstva reklamoval ob. st. Forster svůj návrh na svolání zvláštní schůze obecní rady za příčinou postavení k rakousko-uherskému vyrovnání. V dalším průběhu schůze došlo k bouřlivým scénám při nichž ob. st. Forster byl na tři schůze vyloučen z obecního zastupitelstva.

Ze Zemenu, 14. července. (C. B.) Uherká telegrafická kancelář oznamuje: Blazo Petrovič, bratrovce černohorského knížete Nikoly, který svého času přinesl psaní generála Grujiče dru Vesnićovi, byl dnes zatčen. Jelikož jeho manželka téžce nemocna, byl Blazo Petrovič ponechán v bytě pod přísnou dohlídkou.

Z Lille, 13. července. (C. B.) Pressensé měl dnes večer za přítomnosti velice četného obecenstva přednášku o aféře Dreyfusově. V sále nepřihodilo se nic pozoruhodnějšího, ale u vchodu došlo ke hlučným projevům. Četnictvo musilo několikrát zakročiti a manifestanty rozptýliti.

Pro rodinu Kaňkovského v Podole. Od členů Vzdělávací besedy v Hloubětíně odezvaná soudr. Václ. Štockem v naší administraci 2 zl.

Právní rádce.

Bezplatná právní porada udílí se v místnostech redakce „Práva Lidu“, Palackého nám. č. 368-11., druhé poschodí, každé pondělí a čtvrtek od půl 7. do půl 8. hod. večerní. Porada udílí se v prvé řadě v záležitostech námezdních a pracovních, pojišťování nemocenského a úrazového, trestního a veřejného práva; vylučně i v případech jiných.

E. B. v L. Vystoupit můžete kdy chcete. Nemusí být kriteno. — Krtek. Ano, má nároky.

Listárna administrace.

Mička, Pardubice. Dotýčný insert stojí 70 kr. — **Politický klub „Svoboda“, Humpolec.** Ročně 8 zl.

Spolky a schůze.

Vyšehrad. Obč. politický klub koná v neděli 16. t. m. o 7. hod. več. „U Kroka“ přednášku „O kolektivismu.“ Ref. soudr. Dědice.

Filialka dřevodělníků v Žižkově pořádá dne 16. t. m. v hostinci „U Slavie“, Roháčova ul., velkou veřejnou schůzi. Program: Hnutí truhlářů v Praze a okolí.

Vzděl. a podp. spolek „Ruch“ v Košířích koná dne 16. července v 9 hodin dopoledne členskou schůzi za účelem sestavení kandidátní listiny v zahradní místnosti „U rozně.“ — Tamtéž se bude vybíratí blanket.

Dělnická Akademie obeslala na den 16. července tyto přednášky: Pašary, Děj. vzděl. a podp. spolek o 2. h. odp. „Různé směry socialismu.“ — Radlice, Čten. spolek, o 4. hod. odpol. v hostinci u Škvora „Mistr Jan Hus.“

Odborový spolek dělníků uhliřských v Čechách koná v neděli dne 16. července o 9. hod. dopol. veřejnou spolkovou schůzi v hostinci „U Svornosti“ v Žižkově, Švihovského ul. 658. Program: Poměry dělníků uhliřských a organizace.

Skupina fassádníků v Praze koná pololetní valnou hromadu dne 16. července o 10. hodině dopolední ve spolkové místnosti „U Primasů.“

Filialka odborného spolku dřevodělníků v Líbni koná v sobotu 15. července v 8 hodin večer mimořádnou členskou schůzi u Krofky.

Skupina stavebních dělníků a jich pomocníků v Žižkově koná půlletní valnou hromadu dne 15. července v 8 hodin večer.

Dělnická vzdělávací beseda pro Malou Stranu a Hradčany pořádá v sobotu dne 15. července o 8. hod. več. členskou a platební schůzi.

Humpolec. Politický klub „Svoboda“ se sídlem v Humpolci pořádá dne 16. července o 10. h. dop. veřejnou schůzi lidu v sále „Na Kuchačově“ s programem: 1. Rakousko-uherské vyrovnání § 14.

2. Poměry dělnictva textilního v Humpolci a jeho pracovní doba. Referent říšský posl. Josef Hýbeš. **Občansko-vzdělávací jednota pro Sokolův a okolí** koná v neděli dne 16. t. m. o 3. h. odp. v hostinci obč. J. Fialy v Sokolci u Poděbrad ustavující valnou hromadu spojenou s přednáškou: „Účel spolků vzdělávacích.“

Král. české zemské divadlo v Praze.

Národní divadlo.

Dnes v sobotu 15. července

259. hra v předplacení. (3. čtvrta)

Vodní družstvo.

Veselohra o ttech jednáních od Josefa Štolby.

Vystavil regisseur p. Ed. Chvalovský.

Začátek o 7. hod.

Konec o 9. hod.

(Zasláno)

Sdružené spolky dělnické, vzdělávací a podpůrné na Kralohradecku pořádají v neděli dne 16. července všedělnický koncert na Strelnici za účinkování dělnické tovární hudby firmy Josef Seykora a synové z Kostece n. Orli. S koncertem spojena výstava pohledových listků. V sále taneční vlněk. Začátek koncertu o půl 3. hod., taneční zábavy o půl 4. hod. Vstupné v předprodeji osoba 10 kr., rodina 25 kr., u pokladny osoba 15 kr., rodina 35 kr. Vstupenky dostati lze ve všech místních i okolních dělnických spolcích. V pádu nepřiznivé počasí odkládá se koncert na 6. srpna. Právo spolků a organizovaného dělnictva s hudbou vyjde pesně o 2. hodině od okresní nemocnice (Vonešovy sady). 4926

Vzděl. a podp. spolek „Ruch“ v Košířích

konati bude

v nedělí 16. července 1899 v 9 hod. dopol.

v zahradním sále „U rozně.“

členskou schůzi

za účelem sestavení kandidátní listiny.

Tamtéž se bude také vybíratí blanket.

Soudruzi, dostavte se všichni!

4947

Střelecký ostrov.

Dnes koncert kapely c. s. k. pš. pl. čís. 91. Začátek o 4. hodině odpol. 4856

„HERBÁŘ“

Léčivé rostliny.

Se zřet. na spisy far. Kneippa naps. prof. F. Dlouhý.

S četnými barotiskovými tabulemi a velkým počtem obrazů v textu. 4935

Léčivé účinky a spolehlivý návod, kterak se k různým účelům upravují.

Vychází v sešitech (10—12) po 18 kr.

I. L. Kober v Praze, Vodčikova ul.

Vzhůru do prokopského údolí!

Dramatický odbor Dělnické vzděl. besedy na Zličově pořádá dne 16. července 1899 **velký výlet s hudbou do údolí prokopského** (Dalej), kdež pořádána bude **koncertní a taneční zábava** v hostinci obč. Kordy. — Účastníci výletu sejdou se o 1. hodině odpoledne v místnosti spolkové, odkud se vyjde o 1½ odp. s hudbou přes Hlubočep. — Hra o ceny na kuželniku. 3 skvostné výbry. — Tombola. — V případě nepřiznivé počasí odkládá se na 20. srpna. — Vstupenky předem možno koupiti u všech členů dramatického odboru. Účastníci se žádají, by tyto zjevně na místě výletu nosili. — Soudruzi místní a vokolní žádají se, by se hojně výletu účastnili. 4936

Pozor, obchodníci!

10.000 zbytků

(též kilové zbytky), kretony, kepry, hojný výběr dělnického prádla

velmi levně u firmy

M. Lustigová

v Praze 504-I., 4921

nároží Melantr. (Sirková) ul. a Zeleného trhu.

Do Žižkova.

Doporučuji ctěným hospodynám káva vředy čerstvou, čtvrt libry od 14—28 kr. z vlastní pražírny. Veškeré druhy zboží kupecké za ceny levné. Chléb z dělnických pekáren a Freundových mlýnů. Prodejna „Práva Lidu.“ A. Barel, Milčova ul., proti nem. pokladně a Husova tr., proti hotelu „Waller.“

Látky na obleky

svrochníky atd. se zárukou dobré jakosti obdržíte v největším výběru a uznané levných cenách ve velkozávodě firmy

J. Novák Vodčická ulice
Praha „u Štajgrů“,

Výtečná

káva

pražená od 60 kr. výše až do nejmenšího druhu v nejvýtečnější jakosti.

CUKR

od 36 do 38 kr.

České a uherské mouky

v nejlevnějších denních cenách, jakož i veškeré jiné zboží a lahůdky doporučuje

S. KNINA

(nyní **Filip Pick**)

v Praze, Eliščina tř. č. 1080, proti ústavu šlechticů. 4830

Na venek zasilá proti dobírce.

Pozor!

Vlastní výroba a prodej

střížního a trikotového zboží nachází se jen v Palackého třídě č. 66 na Smíchově

„U Láce“

(Alois Bauer)

kde nejlepší a nejlevnější druhy zboží toho lze nakoupiti. — O vlastní výrobě možno každému se přesvědčiti! 4940

Pozor! Filiálku na Smíchově nemám žádnou a prodávám jen pod výše uvedenou firmou a adresou!

Pro pp. překupníky stanoveny ceny zvláštní.

Do Pardubic.

Ctěnému soudruhu **Frant. Machkovi** a jeho vyvolené družce **Marii Ginkové** voláme k jejich snátku: V blahu, štěstí, jež Vám nyní záti, nezapomínejte na boj, který údem jest proletáři. 4944

— Červení dřevodělníci. —

Konkurs.

Okresní nemocenská pokladna v Král. Městci vypisuje tímto konkurs na obsazení

místa pokladníka

s ročním služným 240 zl. za dopolední úřadování.

Žádosti přijímány budou do 31. července t. r. a podány buďtež k rukou starosty.

Kauce obnášeti bude 200 zl. r. č.

K nastoupení od 1. října 1899.

Za představenstvo Okresní nemocenské pokladny v Král. Městci, 10. července 1899.

Josef Vondrák,
starosta.

4929

POZOR!

Převlečník od zl. 6.—
Oblek od zl. 5.—
Oblek žaket. z lát. čes. přize zl. 15.—
Havelok od zl. 7.—
Obleky pro hochy od zl. 2-50

jakož i všechny možné druhy oděvů pro pány a hochy co nejlevněji na skladě u firmy

M. SCHILLER

v Praze, na Poříčí č. 20, proti lékárně.

PATENTY

na vynálezy ve všech státech

vypracuje a vymáhá správně

inženýr **H. SCHMOLKA,**

přísežný patentní zástupce, úředně koncess. od r. 1896 v Praze, Jindřišská ul. 21.

Udělí vysvětlivky v záležitostech patentních a zasilá prospekty a ceníky zdarma. 4811

Okresní nemocenská pokladna ve Vysokém Mýtě vypisuje tímto

4938

konkurs

na místo pokladníka,

resignací dosavadního účetního a pokladníka uprázdněné. Služné obnáší 500 zl. ročně.

Vyžaduje se znalost jednoduchého účetnictví, kauce v obnosu 500 zl. a průkazy o dosavadním zaměstnání.

Nastoupiti se co možná ihned vyžaduje.

Žádosti opatřené doklady do 22. července t. r. na podepsaného starostu buďtež adresovány.

Z představenstva okr. nemocenské pokladny ve Vys. Mýtě, dne 10. července 1899.

Jindřich Truhlář, starosta.

S. Fischmann synové,
továrny skla a velkoobchod
v Praze, v Zlatnické ulici č. 6 n.,

doporučují veškeré druhy **pivních sklenic** libových vzorů, s nápisem i bez nápisu, jakož i ostatní skleněné nádoby. 4867

Lampy všech druhů za báječně levné ceny.

Levněji než všude jinde!

od 2 zl. výše.

Platí se za fidejkomisní v 5 dní

Malý oznamovatel.

V neděli a ve svátek za fidejkomisní 6 kr.

Bagounské sádlo

mikry, vydatné jako plstní. kg. za 56 kr.
špekové kg. za 56 kr.
plstní kg. za 64 kr.
střívk. kg. za 40 kr.
škvařenč. chutné za 60 kr.

nabízí a zasilá **B. Moravec** v Bubnech, ve Vltavské ul.

Už se nečeká!

Rychlá obsluha rozmnožením personálu v holirně **ČENKA HOFFMANNA,** Král. Vinohrady, roh Klicperovy a Kolárovy ul. 4887

Utíkejte

hezky z čerstva pro veškeré druhy uzenářského zboží, pro salámy, špekviat, pepřenky, vuřty a párky ve velkém i malém, kteréžto nejlepší jakosti na skladě má 1062 **PEPÍK LUXA,** uzenář u p. Světa ve St. Libni.

Papoušky

mladé velice účelivé, zelené a červenými kroužky kolem krku, mám 3 kusy po 5 zl. na prodej. Dojdám se saručovním, že dojdou živé. Adresa v adm. t. l. 4943

Více pozlaccovačských

pomocníků pro pravé zlacení přijíme hned **Sandor Jaray** ve Vidni. Bližší u Vity Wolraba, zlatotepcův v Praze, na Státem městě, Jileská ul. č. 14. 1060

Josef Moravec,

holič a vláscenkář,

Žitav, Prápkova tř. 474.

Podporujte své lidi!

Na Smíchov a okolí!

Prádlo s leskem očí J. Stejn, Královská tř. 24. 4820

Z dělnických

4812

pekáren chléb, dále kávu, mouku, rum, víno a veškeré kupecké zboží, též naše časopisy, doporučuje Vám

JAN ZIMMERMANN

v Praze, v Sokolské tř. 1870-II. (poblíž Karlova),

Muž, Muž, Muž-

ské a ženské letní střevíce ve velkém výběru za mírné ceny nabízí **Karel Katz,** Eliščina tř. č. 8. 4820

Sina Pelz
v Krakově,
založeno r. 1873.

Kdo mnoho peněz vyděláti chce, žádej můj ilustrovaný ceník, jež zasilám zdarma a franko. Obrovský výběr všech druhů hodin, řetízků, zlatého a stříbrného zboží, stříbrných prstenů, kравat, jehlic, náramků úžasně levně. Mnohé předměty vhodné pro výletní a lázeňská místa. — Obchodníkům zvláštní ceny. Již jedno dobře jdoucí kapesní remonťárky zl. 1-70 Již jedno dobře jdoucí stříbr. remonť. primaz. zl. 4-10 Stříbrný řetěz pro pány 1-15 tř. Nehodící se vezmu zpět a obnos obratem vrátím. 4832

Jen první jakost!

Košile bílé a barevné, kalhoty nákrčníky hole trika turistky pásy

u známé solidní firmy:

Vilém Schick
ve Vodčické ul. 19.

— Račte se odvolat na tento insert! 4809

Solid. nábytek

bro výbavy nevěst a jednotlivé, v každém moderním slohu a provedení, bez leska a hlazený nabízí nejlevněji

KAREL JEITELES,

obchod s nábytkem, zal. 1790, jen v Praze, Jungmannova Stříbrný řetěz pro pány 1-15 tř. 745. 26 n. — Čaloun. nábytek v nejhodnějších výběru. 4912